

til officiel Notering og sætte det igjennem. Hvis Forholdet var det, vilde Lovforslaget indføre en reel Forandring, men det er ikke Tilfældet. Et andet Spørgsmaal er, hvad de kunne gøre under deres private Notering. Til den ærede Landstingsmand for 9de Kreds (Dam) skal jeg bemærke, at jeg ikke paa noget Punkt har antydet, at denne Lov skulde være ønskelig eller nødvendig, fordi der var stet noget som helst Misbrug. Det tror jeg ikke har været Tilfældet, men i og for sig kunde det jo nok være ønskeligt, om man kunde komme til en endelig Ordning. Den anerkjendte Organisation, som det ærede Medlem mener, at Bøxellererne og Bøxel-mæglerne i Forening have, tror jeg kun er anerkjendt i det Omfang, som han mener, lige overfor den private Notering, ikke lige overfor den officielle, og jeg kan ikke indse, at den af det ærede Medlem fremhævede Omstændighed, at Bøxellererne nu skulde blive ringere stillede, egentlig har nogen videre Betydning; thi ogsaa i saa Fald vilde man dog i Tilfælde af Uenighed kunne ty til Indenrigsministeriet. Det ærede Medlem sigter nærmest til det, at hvis Grosjererforeningen ikke finder den nye Organisation af Komiteen betryggende, kan den sige: Vi ville ikke have Noget med den at gøre; men jeg tror ikke, at Forslaget indeholder nogen Fare, jeg tror i det Hele taget, at man maa erkjende, at det Forhold, der nu har ordnet sig paa Børsen mellem Grosjererforeningen og Foreningen af Bøxel-mæglerne, Noteringsudvalget, maa nødvendig holdes vedlige. Det kan maasse give Anledning til enkelte Rivninger, men jeg antager, at det er bedre at give nogle Regler, hvorved Forholdet fæstnes, end lade det gaa, som det nu er. For Diebliffet er det dog et usikkert Forhold.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Udsig: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at der nedlægges et Udvalg paa 5 Medlemmer til denne Sags Behandling.

Øvnevænte Forslag af Udsig
vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handelsbøgers Forelse.

Sagenfattes under Forhandling.

H. Hansen: Det maa vist modtages med Anerkjendelse, at den høitærede Justitsminister har fremsat det Lovforslag, som foreligger, om Handelsbøgers Forelse. Thi om det vel ikke kan siges med stor Bestemthed, at der er nogen egentlig større Trang til Stede til et saadant Lovforslag, er det dog vistnok utvivlsomt, at det vil kunne gjøre en hel Del Nytte. Det viser sig jo desværre hyppigt, naar en Mand gaar Gal- lit, at hans Bogføring er i den største Uorden, saaledes at hverken han selv kan hitte ud eller ind i sine egne Afsatser eller endnu mindre Skifteretten eller hans Kreditorer, over hvem det gaar ud, og det maa derfor anses for at være et stort Gode, hvis man kunde bevirke nogen Forandring i disse Forhold. Det forekommer mig imidlertid, at der har ikke været nogen tilstrækkelig Grund til at begrænse de Personer, for hvem Loven skal gjælde, saaledes som stet er i Lovforslagets § 1. Thi nu tildags er det jo ikke blot Handelende og de, som stilles i Klasse med Handelende, der drive Erhverv paa en saadan Maade, at de benytte Kredit i et udstrakt Maalestok; det gjøre jo ogsaa bl. A. Landmænd. Der var nu Intet rimeligere, end om man havde sat Lovens Bestemmelser med Hensyn til, hvem der skal falde ind under den, saaledes at dette i Almindelighed blev dem, der til deres Erhverv benytte Kredit, snarere end specielle Klasser, saaledes som de ere specialiserede her i Lovforslagets § 1. Men det vil være formelt vanskeligt, maasse medføre juridiske Vanskeligheder at give Loven et saadant udstrakt Omraade, og jeg formoder, at det er Grunden til, at man har indskrænket den, saaledes som stet er. For mit Vedkommende vil jeg nu heller ikke sige Andet, end at jeg kan modtage Lovforslaget med Sympathi, selv saaledes som det foreligger. Der er dog visse Kategorier af Erhvervsdrivende, som jeg mener ikke burde have været udeladte, og som jeg derfor tillader mig at tro burde optages i Lovforslaget, inden det forlader Thinget. Det er f. Ex. Sagførere og navnlig Byggeprokuratorer. Byggeprokuratorerne drive ofte en meget udstrakt Virksomhed, som langt mere er af kommerciel end af juridisk Karakter; de træde i Kreditforbindelse med deres Medborgere paa mange Maader, og